

Надъ тия арки има други две на втория етажъ, а надъ покрива се издига голѣмъ черенъ куполъ съ многобройни прозорци.

Съ трепетъ и вълнение пристѣпваме свещения прагъ. Вжтре е полумракъ. Това, което виждаме, не прилича на нашитѣ църкви и не знаемъ накѣде да се обърнемъ. Свикваме съ слабата свѣтлина и забелязваме

Внѣшенъ видъ и входъ на храма

голѣма мраморна плоча. Тя е заобиколена съ високи свѣщници и надъ нея многобройни кандила прѣска въ бледи свѣтлинки. Наоколо стоятъ богомолци на колѣне. Това е *Камѣкътъ на миропомазването*. На него Иосифъ Ариматейски и Никодимъ измили тѣлото Христово отъ кървитѣ на ранитѣ, помазали го съ благовонни масла и обвили въ чиста плащаница, за да го положатъ въ гроба. Камѣкътъ е първата светиня въ храма. Преди да продължа разказа за другитѣ части на храма, трѣбва